

Au!

stimuleringsfonds
creatieve industrie

Nur 282-287/W062101
Bisac JUV009080 / JUV019000
© Uitgeverij Kluitman Alkmaar B.V.
© MMXXI Tekst en illustraties: Karst-Janneke Rogaar
Idee en ontwerp: Karst-Janneke Rogaar
Redactie: Simon van der Geest
Lettertype: GT Alpina
Alle rechten voorbehouden, inclusief het recht van reproductie
in zijn geheel of in gedeelten, in welke vorm dan ook.

kluitman.nl
karst-janneke.com

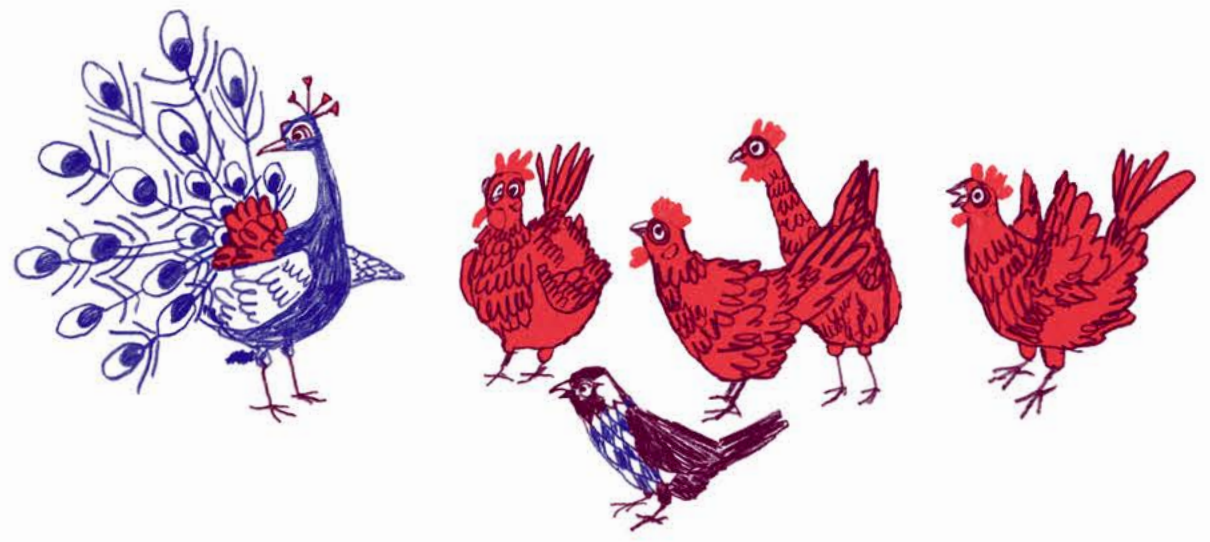
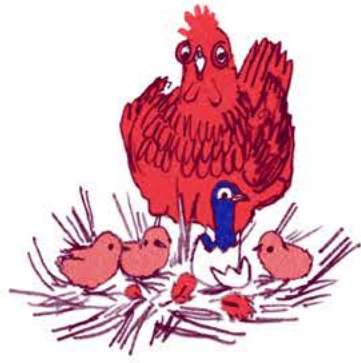

Bij KONINKLIJKE BESCHIKKING
HOFLEVERANCIER

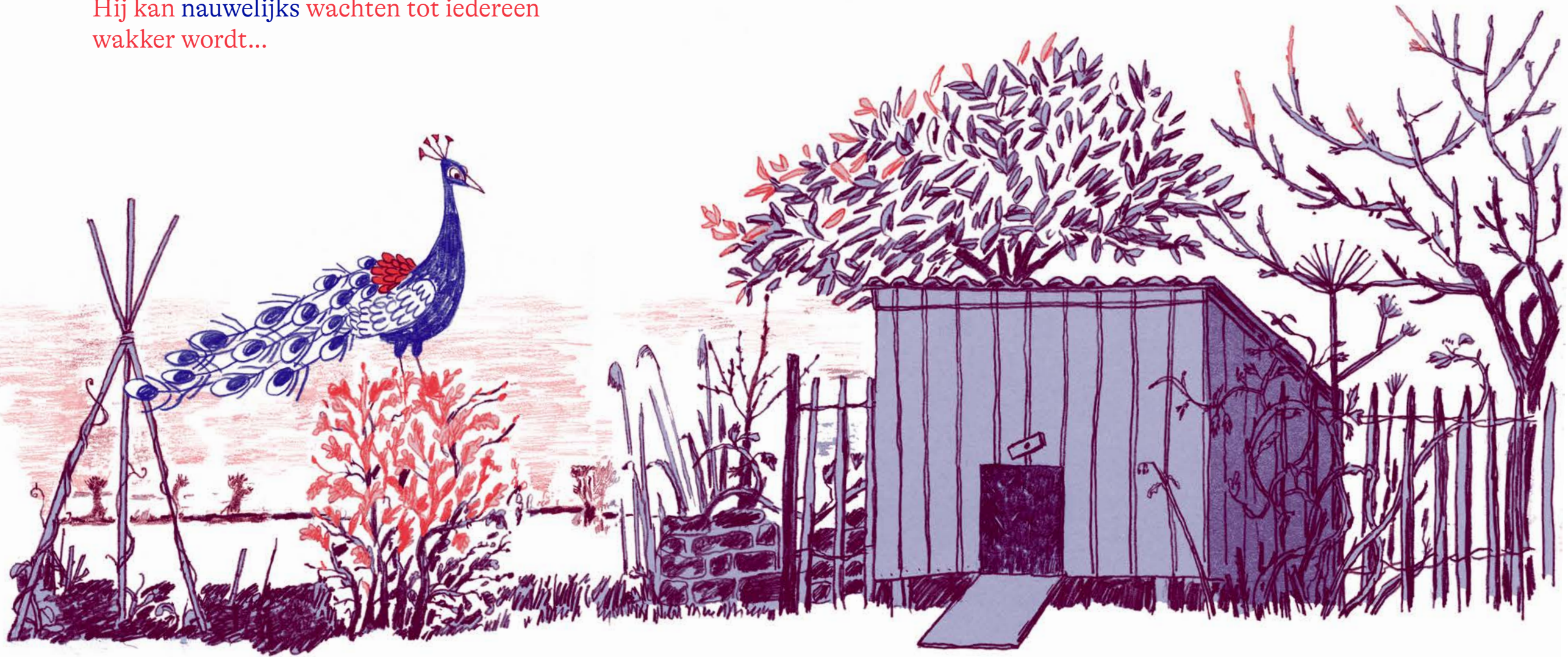

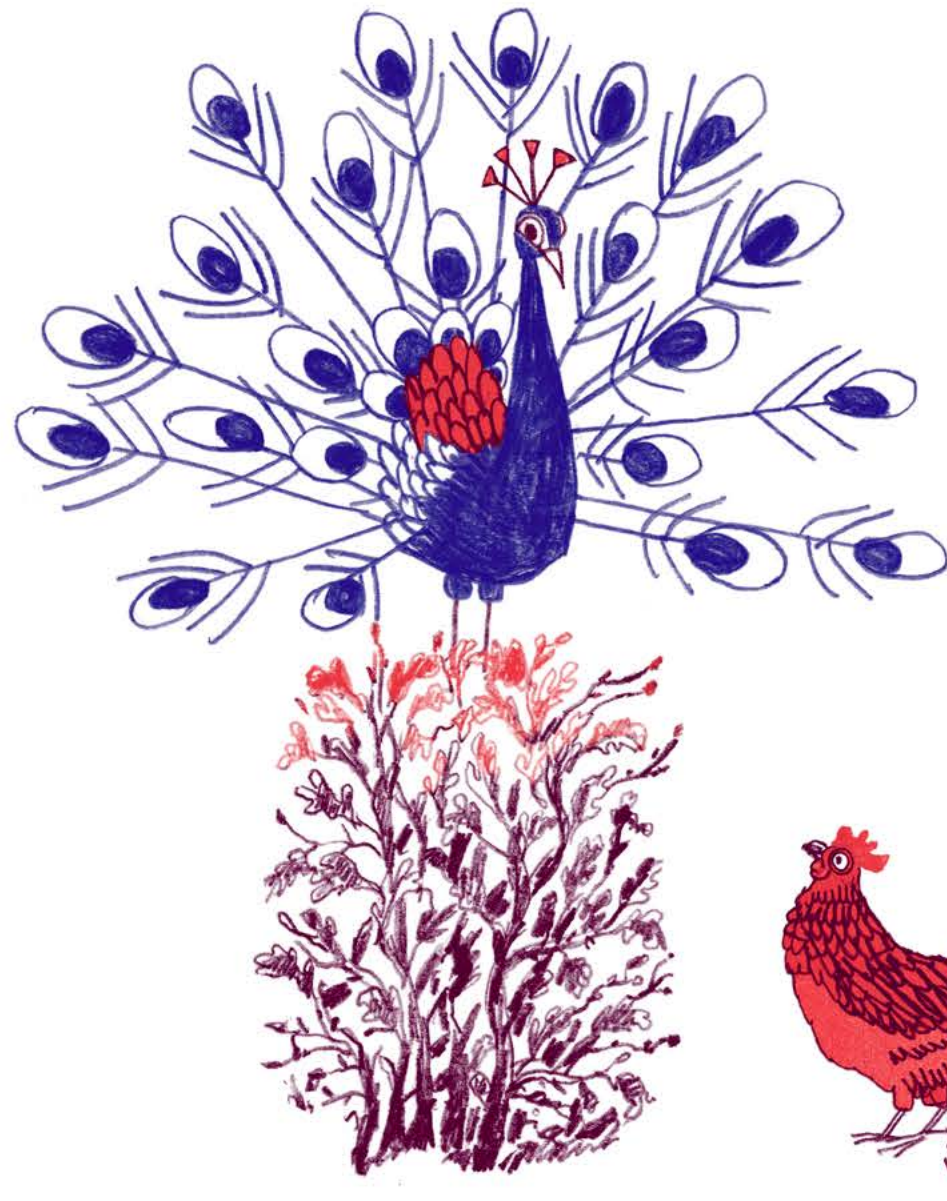
Auteur en illustrator Karst-Janneke Rogaar

kluitman

Iedere morgen klautert Paul de pauw,
voor dag en dauw, op de heg.
Boven op de heg glanzen zijn veren in de zon.
Paul kijkt nauwlettend naar het kippenhok.
Hij kan nauwelijks wachten tot iedereen
wakker wordt...

De eerste is de kauw.
'Goedemorgen, Paul!' kraait hij.
'Wat is uw tooi toch mooi!'
De pauw glundert.

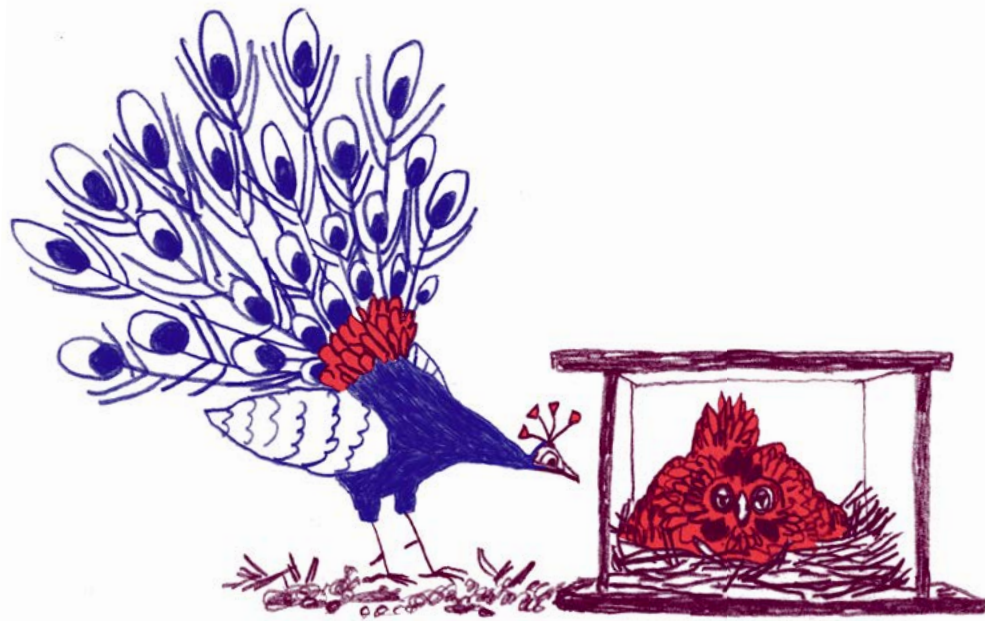

Dan stappen de kippen uit hun hok.
'Altijd weer bijzonder, dat blauw!' tokt er één.
'Ja, wauw,' kakelen de anderen.

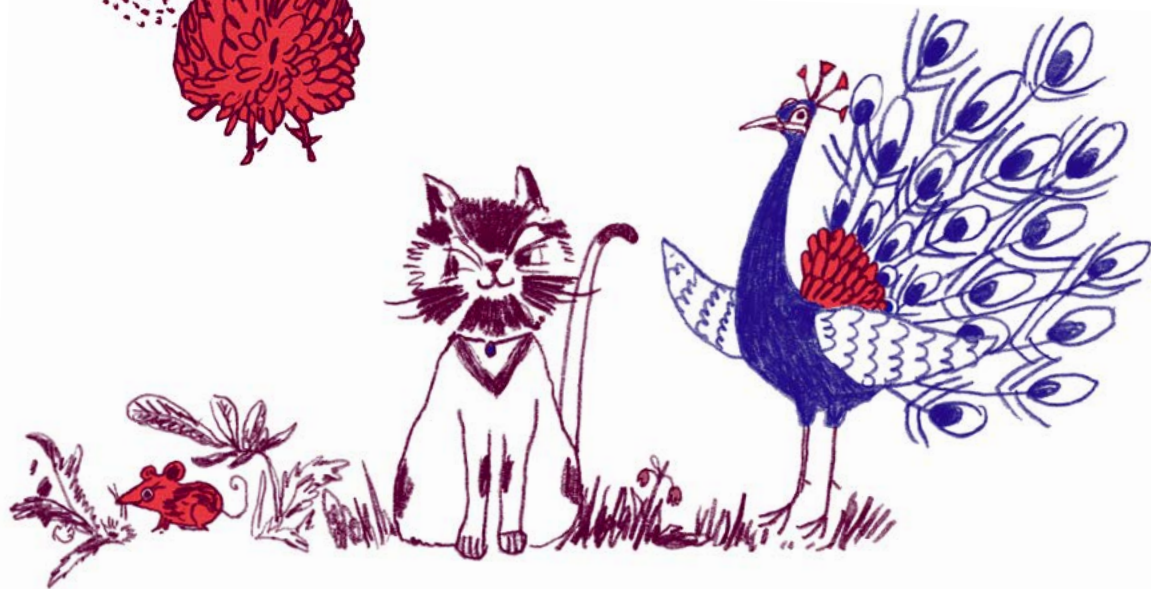
De poes zegt niets, niet eens miauw.
Zij vindt applaudisseren voor veren flauwekul.

Paul glanst van trots...

Maar **algauw** heeft niemand meer aandacht voor de veren van de **pauw**.

De poes en de kippen zijn druk in de tuin en de **kauw** vertrekt naar zijn zus met **autisme**.

Paul verlangt naar de volgende ochtend.

Het is augustus. De zon is net op.
Paul klimt gauw op zijn heg. Zijn poten
zijn nat van de dauw.

Hé, ik sta in de schaduw, ziet Paul. Dat
is niet de bedoeling! Hij kijkt om zich
heen. De laurierstruik staat wel in de
zon...

Even later staat Paul in de hoge laurier.
Hij spreidt zijn staart en is klaar voor
het applaus.

Hij wacht... en wacht...

Hm, niemand ziet hem staan. Wat nu...?

Dan heeft hij een plan.
Hij roept zo hard als hij kan:
'AAAUUU!'
Het galmt over de tuin.

'Dat was onze Paul!' kakelt een kip.
'Wat is er gebeurd?' krast de kauw benauwd.
De poes miauwt dat ze rustig moeten blijven.

Ze zoeken hem onder de blauwereggen. Nauwkeurig
inspecteren ze de moestuin. Ze vragen zelfs aan de
dagpauwogen op de berenklauw of ze hem hebben
gezien.

De poes wijst. 'Hij zit daarboven!'

De kauw roept opgelucht: 'Gaat het?'

'Ehm... ja. Ik stootte mijn klauw.'

'Arme Paul,' tokken de kippen.

'Wat naar,' krast de kauw, 'maar wat is uw tooi weer mooi en uw borst knalblauw!'

'Bedankt!' roept Paul.

'Doe maar voorzichtig,' mauwt de poes.

De pauw poetst zijn gelauwerde veren en geniet van het applaus.

Sinds die dag roept Paul
graag en vaak: 'Au!'

